

Waldemar Petermann: **Theresa Mays ordkrig mot konflikten om Brexit**

Den 23 juni 2016 röstade 51.9% i en, därmed relativt jämn, brittisk folkomröstning för att Storbritannien skulle gå ur EU. Theresa May, dåvarande inrikesministern, höll inför den folkomröstningen i april 2016 ett tal i vilket hon rådde till att vara kvar i EU. Sedermera blev hon premiärminister och har sedan dess hållit en mängd anföranden, som exempelvis 17 januari 2017 i London och 8 mars 2019 i Grimsby, i syfte att ta Storbritannien ut ur EU. Situationen är komplex och fylld av inrikespolitiska konflikter. I folkomröstningen tenderade unga att vilja vara kvar i EU, medan gamla ville ur, välutbildade önskade mestadels vara kvar, medan lågutbildade önskade lämna, London ville vara kvar medan landsbygden ville ut, Skottland och Nordirland önskade behålla medlemskapet, medan England och Wales önskade avsluta det och vad gäller de båda största politiska partierna var visserligen majoriteten i Labourpartiet för att vara kvar i och majoriteten i Konservativa partiet för att lämna EU, men i båda partierna fanns stora minoriteter av motsatt åsikt. Ovanpå det väntade svåra förhandlingar med EU om framtida förhållande, inkluderande allt från medlemskap i Euratom till nordirländska gränsen. May hade alltså en svår retorisk uppgift framför sig. Utgående från den apparatur av retoriska tekniker Kenneth Burke presenterar i den postumt utgivna "The War of Words" och i jämförelse med hennes tal från i april 2016 undersöker den här artikeln hur och i vilken utsträckning May i sina senare tal retoriskt karakteriserar, hanterar och förändrar Brexits inneboende konflikter.